ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ : 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ : 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΥΡΙΑΚΗ
25
ΙΟΥΛΙΟΥ 1965
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ Κ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6277

ΑΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣΩΜΕΝ

Μοίρα κακὴ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ συγκυρία εὐτυχὴς διὰ τὸν κομμουνισμόν, ἀφῆκε νὰ περιβληθῇ ὁ Γρηγόριος Λαμπράκης μὲ τὸν φωτοστέφανον τοῦ μάρτυρος. Οὔτε διὰ σφαίρας περιστρόφου, οὔτε διὰ πλήγματος μαχαίρας ἐφονεύθη. Μία τρίκυκλος μοτοσυκλέττα τὸν παρέσυρεν εἰς πτῶσιν. Ἂν πέντε ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου ἔπιπτεν ἐντεῦθεν τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτύπησε, θὰ ἐμωλωπίζετο ἁπλῶς, ἴσως καὶ ἐτραυματίζετο κάπως σοβαρώτερον. Πάντως, δὲν θὰ ὑφίστατο ἐγκεφαλικὴν διάσεισιν καὶ δὲν θὰ ἀπέθνησκεν. Ἔκτοτε, ὁ Λαμπράκης ἔγινε σύμβολον. Ἔμβλημα καὶ σημαία ἀγῶνος, ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῆς ὁποίας ἐστρατεύθησαν χιλιάδες νέων, καταλλήλως διαπαιδαγωγουμένων εἰς τὴν τιμὴν τῆς μνήμης του καὶ εἰς τὴν τακτικὴν μάχης τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ τὸ Κράτος τοῦ κ. Παπανδρέου, τὸ ἀδυσωπήτως αὐστηρὸν πρὸς τὰς ἐνοχλητικὰς δι' αὐτὸ ὀργανώσεις τῆς Δεξιᾶς, ἔδιδεν ἀδιακόπως τὴν συγγνώμην του καὶ προσέφερεν ἀκόμη καὶ τὴν στοργήν του πρὸς τὴν ἀεικίνητον στρατιὰν τῶν «Λαμπράκηδων». Εἶναι, ἴσως, ἡ πρωτοπορία καὶ κατὰ περιπτώσεις ἡ ὀπισθοφυλακὴ τῆς φάλαγγος τῶν «Εὐγενῶν νέων». Πάντως, τοὺς προώριζε διὰ τὴν μάχην τοῦ πεζοδρομίου, τὴν ὁποίαν, εἰς πᾶσαν στιγμήν, ἠπείλει ὁ κ. Παπανδρέου. Διότι τὸ πεζοδρόμιον ἦτο ὁ στίβος τοῦ ἀγῶνος του, ὅταν διῃσθάνετο τὸ ἔδαφος σειόμενον ὑπὸ τοὺς πόδας του. Καὶ ἐσείετο συνεχῶς τὸ ἔδαφος. Καὶ ἐγνώριζεν ὁ κ. Παπανδρέου, ὅτι εἶχεν οἰκοδομήσει χωρὶς τὸ θεμέλιον τῆς πίστεως πρὸς αὐτὸν τῆς πλειοψηφίας τῶν ψηφοφόρων τοῦ Κέντρου. Ρήτωρ ὑπῆρξεν εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν ὁ κ. Παπανδρέου. Ἀλλὰ ἔτερπεν ἁπλῶς, χωρὶς καὶ νὰ συγκινῇ. Ἐγοήτευεν, ὅπως ὅλοι οἱ βιρτουόζοι τῆς μουσικῆς, καὶ ἡδονίζετο ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τῶν λόγων του. Χωρὶς ὅμως νὰ συγκλονίζῃ εἰς πίστιν πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀκροατάς του. Ὁ ὠλοκληρωμένος ρήτωρ ἦτο ἀτελὴς εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ πολιτικοῦ. Δὲν τὸν ἐπίστευον. Τοῦ ἔλειπε κάτι. Κατ' ἄλλους, ἡ σταθερότης τῶν ἰδεῶν. Κατὰ πολλούς, ἡ διαίσθησις. Καὶ κατὰ τοὺς περισσοτέρους, ἡ κρίσις. Αὐτῶν ἡ ἀπουσία τὸν ὡδήγησεν ἄλλοτε εἰς τὴν προεξόφλησιν τῆς ἐπιτυχίας του. Καὶ ἐγέμισαν οἱ τοῖχοι τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου μὲ τοιχοκολλήματα, τὰ ὁποῖα τὸν κατεκύρωναν ὡς Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλά, ἀντὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἔφθασεν ἱκέτης εἰς τὸν Στρατάρχην Παπάγον, διὰ νὰ τὸν περιλάβῃ εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ Συναγερμοῦ τοῦ Νομοῦ μας. Καὶ τὸν περιέλαβε. Καί, ἐξασφαλίσας τὴν ἰδικήν του ἐπιτυχίαν, ἐλησμόνησεν ὅλους τοὺς πολιτικοὺς φίλους του. Δὲν ἐζήτησε νὰ συμπεριληφθῇ ἔστω καὶ ἕνας φίλος του εἰς τοὺς συναγερμικοὺς συνδυασμοὺς ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του ἐφρόντισε. Καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν του φροντίζει καὶ τώρα, ἀδιαφορῶν διὰ τὸ ποῦ ἐνδέχεται νὰ ὁδηγηθῇ ὁ Τόπος. Καὶ ὡδηγήθη εἰς μίαν πρωτοφανῆ ἀταραχὴν ὁ Τόπος, χάριν ἑνὸς προσωπικοῦ πείσματος τοῦ κ. Παπανδρέου. Διότι ὑπαγόρευσις πείσματος ἦτο ἡ ἀπαίτησις τῆς Κυβερνήσεώς του. Δὲν ἦτο οὔτε θέμα... τιμῆς τῆς Δημοκρατίας, οὔτε ἄρνησις ἀσκήσεως ἑνὸς ἀναφαιρέτου συνταγματικοῦ δικαιώματος. Ὁ ἴδιος, ἀναγνωρίζων τὴν λογικὴν μιᾶς ἐπιβεβλημένης βασιλικῆς ὑποδείξεως, ἐκδηλώσει τὴν πρόθεσίν του νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἐπίμαχον ὑπουργεῖον ἀρχικῶς εἰς τὸν κ. Στεφανόπουλον, ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν κ. Τούμπαν καί, τέλος, εἰς τὸν στρατηγὸν Παπαγόπουλον. Ἀλλὰ ὁ ἴδιος, κατόπιν, ὑπανεχώρησεν. Δημοκρατικὸς αὐτός, δὲν ἐνόμισεν ὅτι εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ συμβουλευθῇ τοὺς συνεργάτας του. Ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἀξιωσίν του καὶ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Ποῖος τὸν ἐπίεσε; Ποῖος τὸν ἐξηνάγκασεν εἰς παραίτησιν; Τὸ «εἶπα - ξεῖπα» δὲν εἶναι δικαιολογία ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ ὕψος ἑνὸς Πρωθυπουργοῦ. Ἀλλὰ ὁ κ. Παπανδρέου εἶπε καὶ ἀνήρεσε, διότι, αἰχμάλωτος τῶν ἀδυναμιῶν του, ἐπίστευεν ὅτι, δημιουργῶν μίαν πολιτικὴν κρίσιν, ἐξυπηρέτει ἀπωτέρους δημαγωγικοὺς σκοπούς. Ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀναίσχυντα ψεύδη, τὰ ὁποῖα τὰ δημοσιογραφικά του ὄργανα εἶχον ἀποχειρισθῆ, πολὺ πρὸ τῆς κρίσεως, διὰ νὰ παρουσιάσουν τὸν Βασιλέα ὡς διαφωνοῦντα πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν. Ἔπρεπε νὰ καλλιεργηθῇ τὸ ἔδαφος διὰ τὸν προσεταιρισμὸν τῆς Ἀριστερᾶς εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ κ. Παπανδρέου, πολὺ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν μερμερίζοντος. Ἤλπιζεν ὅτι ὀλίγα εἰκοσιτετράωρα ἀναρχίας θὰ τὸν ἀνεδείκνυον Παράκλητον, ὡς μόνην ἐγγύησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς γνήνης τοῦ Τόπου. Ἀλλὰ ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ συνείδησις τῆς εὐθύνης ἔναντι τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ βασικῶν ἐλεχῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, τῆς περιωπῆς τῶν κ. κ. Νόβα, Μητσοτάκη, Τούμπα κλπ., ἐματαίωσαν τὰ σχέδια τοῦ κ. Παπανδρέου. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ὀργή του ἐναντίον των. Τὸ μυδραλιοβολεῖ μὲ ὕβρεις, ὅταν αὐτοὶ τοῦ ἀπαντοῦν μὲ λογικὴν καὶ εὐπρέπειαν. Ἁπλῆ σύγκρισις τοῦ ὕφους τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Παπανδρέου πρὸς τὴν νηφαλιότητα τῶν ἀπαντήσεων τῶν κ. κ. Νόβα καὶ Μητσοτάκη, δίδει τὸ μέτρον τῆς ψυχικῆς καταστάσεώς των. Αἱ ὕβρεις ἀντικρούονται τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγονότων. Αἱ ἀπειλαὶ μὲ τῶν ἐγκυούντων κινδύνων τὴν ἀποκάλυψιν. Οἱ ψευδολόγοι ἰσχυροποιοῦν μὲ τῆς ἀκριβείας τὴν ἀποκατάστασιν. Ἀλλὰ ὅλα τὰ ὀνόματα οὔτε μεταπείθουν, οὔτε συγκρατοῦν τὸν κ. Παπανδρέου. Σκοπός του ἡ κατακρήμνισις τῆς Κυβερνήσεως. Δημοκρατικός, ὅπως φιλαρέσκως αὐτοτιτλοφορεῖται, ὁ κ. Παπανδρέου δὲν ἀνέχεται τὰς δημοκρατικὰς λύσεις. Καὶ εἶναι δημοκρατικὴ λύσις ἡ ἐμφάνισις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Νόβα εἰς τὴν Βουλήν, ἡ συζήτησις, ἡ ἔκθεσις τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἑκατέρωθεν ἀπόψεων καὶ ἡ ψηφοφορία. Κατόπιν αὐτῆς θὰ σταθῇ ἢ θὰ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις. Καὶ δὲν ὑπολείπονται παρὰ ἐλάχιστα εἰκοσιτετράωρα, διὰ νὰ δοθῇ ἡ μάχη εἰς τὴν Βουλήν. Αὐτὴν ὅμως τὴν μάχην φαίνεται ὅτι φοβεῖται ὁ κ. Παπανδρέου. Καὶ ἐπροτίμησε νὰ τὴν δώσῃ εἰς τὸ πεζοδρόμιον. Νὰ ἀναστατώσῃ τὴν Πρωτεύουσαν. Νὰ κινητοποιήσῃ τὸν κομμουνιστικὸν μηχανισμὸν καὶ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ ἀκόμη καὶ εἰς ὁδοφράγματα. Ἔτσι νομίζει ὅτι θὰ προστατεύσῃ τὴν Δημοκρατίαν. Διὰ τῆς ὀχλοκρατίας, διὰ τοῦ τρόμου. Διὰ τῆς ἀναστολῆς τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Καὶ ὅλα αὐτά, διότι δὲν δύναται νὰ κάμῃ ὑπομονὴν μιᾶς ἑβδομάδος. Μά, διὰ νὰ γίνῃ Πρωθυπουργός, ἐπερίμενε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ 78ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐπτὰ ἀκόμη ἡμέραι δὲν ἔχουν τίποτε νὰ προσθέσουν εἰς τὰ τόσα χρόνια ποὺ ἐσπατάλησεν εἰς λόγους πτερόεντας καὶ εἰς ἔργα σκιώδη, εἰς ἐλπίδας καὶ ἀπογοητεύσεις, εἰς ποικίλους πειραματισμοὺς καὶ εἰς ἀτελειώτους ἀποτυχίας.

Εἶναι ἡ ἀκατανίκητος ἕλξις τοῦ πεζοδρομίου ὅ,τι κινεῖ τὸν κ. Παπανδρέου εἰς τὰς θλιβερὰς αὐτὰς ἐνεργείας. Ἀλλὰ τὸ πεζοδρόμιον ἐκσπᾷ εἰς ἀναταραχήν, ὁδηγεῖ εἰς ἀναστατώσεις καί, συνήθως, ἔχει καὶ θύματα. Καὶ τὰ θύματα, ἐνῶ προκαλοῦν βαθεῖαν τὴν συγκίνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, διεγείρουν εἰς ἐκμετάλλευσιν τὸν κομμουνιστικὸν ὄχλον. Αὐτόν, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν κηδείαν τοῦ φοιτητοῦ Πέτρουλα ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς «κόκκινης ἐπιδείξεως», μὲ κόκκινα γαρύφαλα εἰς τὰ πέττα, κόκκινα τσεμπέρια καὶ καπέλλα καὶ κόκκινα τριαντάφυλλα. Αὐτοὶ εἶναι ἐκμεταλλευταὶ καὶ τυμβωρύχοι. Δὲν ἔκλαυσαν τὸν ἄτυχον φοιτητήν. Ἐπανηγύρισαν διὰ τὸν θάνατόν του. Καὶ φοβούμεθα, ὅτι θὰ ἔχωμεν νέαν ἔκδοσιν Λομπράκη. Δεύτερος, κατ' αὐτούς, μάρτυς εἰς τὸ μαρτυρολόγιον τοῦ κομμουνιστικοῦ πανθέου. Δεύτερον θῦμα, τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην θὰ διαιωνίσουν κατὰ τρόπον καὶ τὴν μνήμην προσβάλλοντα καὶ τὴν εὐγενῆ ἅμιλλα τοῦ πολιτικοῦ στίβου ἀτιμάζοντα.

Αὐτοί, ὅμως, εἶναι οἱ κομμουνισταί. Ἕνα τυχαῖον θάνατον τὸν ἀνάγουν εἰς ἀνεξιλέωτον ἔγκλημα κατὰ τοῦ στοιχειώδους ἀνθρωπισμοῦ, εἰς ὄρνησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ πολίτου νὰ ἐκφράζῃ τὴν γνώμην του, εἰς περιφρόνησιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ζωῆς. Καὶ λησμονοῦν! Λησμονοῦν, ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ ὅσους τοὺς περιστοιχίζουν εἶναι ἀπόφοιτοι τῶν φυλακῶν διὰ τερατώδη ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς δεκάδων χιλιάδων Ἑλλήνων. Αὐτῶν, τῶν μαρτύρων τῆς Ἰδέας τῆς Πατρίδος, οἱ ὁποῖοι κατεκρεουργήθησαν ἀπὸ τὴν ἐαμοκομμουνιστικὴν μαφίαν. Καὶ ἐτάφησαν εἰς τὰς πηγάδες, χωρὶς νὰ δικαιωθῇ ἡ μνήμη των. Διότι μὲ τὰ μέτρα εἰρηνεύσεως ἐπεδιώχθη ἡ λήθη, ὥστε, ἀπηλλαγμένοι τοῦ πάθους τῆς ἀντεκδικήσεως, οἱ συγγενεῖς τῶν κρεουργηθέντων νὰ ζήσουν ἐν ὁμονοίᾳ μὲ τοὺς θύτας τῶν συγγενῶν των. Ἀλλά, ἐνῷ ἡμεῖς ἐλησμονήσαμεν, οἱ ἐκτελεσταὶ δὲν μετενόησαν. Καὶ ἔφθασαν ἀκόμη μέχρι τοῦ προσκηνίου τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἔφθασαν νὰ κηδεμονεύουν ἀκόμη καὶ τὸν τέως Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος, κατὰ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἔρριψαν τὴν κατηγορίαν, ὅτι αὐτοὶ τὸν ἀνεβίβασαν εἰς τὸν θῶκον του. Διεμαρτυρήθη, πάντως, ἀτόνως ὁ κ. Παπανδρέου. Καὶ ὑπενθύμισε διὰ προχθεσινῶν δηλώσεών του, ὅτι ὑπῆρξε καὶ εἶναι ἀδιάλλακτος ἀντικομμουνιστής. Ἀλλὰ ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὴν πολιτικὴν ἔχει δύο προσωπικότητας. Ἐχθρὸς καὶ προστάτης τῶν κομμουνιστῶν. Διὰ τῶν λόγων, πότε ἠπίως καὶ πότε «ἀνενδότως», πάντοτε ἐχθρός. Διὰ τῶν ἔργων, πάντοτε φίλος καὶ σύμμαχος. Ἀρκεῖ νὰ τοῦ εἶναι χρήσιμοι. Τὸν ἐπρόδωσαν, βέβαια, οἱ κομμουνισταὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944. Καὶ ἐπλήρωσε τὴν ἀφέλειάν του νὰ τοὺς φέρῃ συγκυβερνήτας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς ἐπιτυχίας τῆς «ἀναιμάκτου ἀπελευθερώσεως». Τὸ ἀντελήφθη, ὅταν τὸν «ἐμφιάλωσαν» εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας». Ἀργά, ὅμως, καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὸν Τόπον. Διότι ὁ Τόπος ἐπλήρωσε βαρὺ τὸ τίμημα αὐτῆς τῆς ἀφελοῦς φιλοδοξίας τοῦ κ. Παπανδρέου. Δυστυχῶς, ὅμως, τὸ πάθημα δὲν τοῦ ἐγένετο μάθημα. Καὶ αἱ ἐνθουσιώδεις ἰαχαί, αἱ ὁποῖαι τόσον τὸν ἐκολάκευσαν, κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν θριαμβευτικὴν πορείαν του διὰ μέσου τῶν Ἀθηναϊκῶν ὁδῶν, φοβούμεθα ὅτι προοιωνίζουν ἕνα νέον γῦρον. Θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ. Διότι, τότε, ὁ μόνος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν θὰ ζητήσῃ εὐθύνας, θὰ εἶναι ὁ κ. Παπανδρέου. Εὐθύνας θὰ ὑπέχουν μόνον οἱ Ἕλληνες. Ὅσοι τὸν ἠμνήστευσαν καὶ τὸν ἐπίστευσαν. Καί, πρὸ παντός, ὅσοι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν μυωπάζουν, ὥστε δὲν βλέπουν ποῦ φερόμεθα. Ὅσοι ὁμιλοῦν περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς Συνταγματικῆς ὁμαλότητος καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται, ὅτι αἱ ἐλευθερίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ μόνον ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς ἐκ κομματικῶν ὑπολογισμῶν συναθλητάς των διατρέχουν τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Ὁ Πέτρουλας, πιθανόν, εἰς ὕβριν τῆς μνήμης του, νὰ γίνῃ σύμβολον ἀγῶνος διὰ τοὺς κομμουνιστάς. Ὅπως ἔγινε σημαία καὶ ὁ Λαμπράκης. Ἂν ὅμως ἀνασκάψωμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς τάφους τῶν ἐθνικοφρόνων νεκρῶν. ποὺ κατὰ δεκάδας χιλιάδας ἐσφάγησαν, δὲν θὰ εὕρωμεν, τάχα, μερικὰ σωζόμενα ράκη; Ἂς τὰ συρράψωμεν. Καὶ ἂς τὰ ὑψώσωμεν ὡς σημαίαν τοῦ ἰδικοῦ μας ἀγῶνος. Σημαίαν, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ὑπενθυμίζεν, ὅτι πρέπει νὰ ἀντιδράσωμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις, διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ ὅ,τι ἐνομίσαμεν ὅτι ὁριστικῶς ἐτελείωσε μὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου τὸ τρόπαιον.

Ἂς γρηγορήσωμεν. Καὶ ὅσοι δὲν ἐπιστεύσαμεν καὶ ὅσοι, παρασυρθέντες, ἐπίστευσαν εἰς τὸν κ. Παπανδρέου.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ο ΤΕΩΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΘΑ ΥΠΟΧΡΕΩΘΗ Ν' ΑΠΟΛΟΓΗΘΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝΟΥΝ

ΛΙΑΝ ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΘΑ ΕΛΘΟΥΝ ΕΙΣ ΦΩΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΟΤΙ ΘΑ ΤΥΧΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 24. — Ἡ ἀναμέτρησις Κυβερνήσεως — Παπανδρέου θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας θὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐκπεσὼν πρωθυπουργὸς κ. Γ. Παπανδρέου νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι τὸν βαρύνουν, κατὰ τὴν διάρκειαν διακυβερνήσεως, παρ' αὐτοῦ τῆς χώρας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς, ἀφήνετο σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατέχει συντριπτικὰ στοιχεῖα εἰς βάρος τῶν δύο Παπανδρέου τὰ ὁποῖα θὰ καταπλήξουν τὴν Βουλήν.

Ἐξ ἄλλου, κυβερνητικὸς παράγων ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν πληροφορίαι ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου σκοπεύει νὰ φαλκιδεύσῃ τὴν ἐνώπιον τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος σύγκλησιν, συγκαλῶν αὐτὴν ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συγκλήσεώς εἰς τὴν Βουλήν, ὥστε ἐν μέσῳ τεχνητῆς ἠλεκτρισμένης ἀτμόσφαιρας νὰ ὑποκλέψῃ τὴν ὑποστήριξιν τῶν βουλευτῶν, εἰ δυνατὸν ἐπιβάλλων μονόλογον, ἐτόνιζεν ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου εἴτε τὸ θέλει εἴτε ὄχι θὰ ὑποχρεωθῇ εἰς διάλογον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅπου ὡς ὑπεγραμμίζετο, θὰ ἀποδειχθῇ ποῖοι ὑπῆρξαν οἱ πραγματικοὶ προδόται τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς.

Σχετικῶς μὲ τὰς ἀπειλὰς τοῦ κ Γ. Παπανδρέου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα, μὲ τὸν ἰσχυρισμόν τῆς διαγραφῆς ὁ κυβερνητικὸς παράγων ἐτόνιζεν ὅτι «παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτὶ ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ κ. Παπανδρέου ἠδύνατο, κατὰ τρόπον δικτατορικόν, χωρὶς τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος, νὰ διαγράφῃ κορυφαία στελέχη, ὡς ἔπραξε κατὰ τὸ παρελθὸν (Σοφοκλῆν Βενιζέλον, Ἤλ. Τσιριμῶκον καὶ Σαβ. Παπαπολίτην).

«Ἡμεῖς — προσέθεσεν ὁ κυβερνητικὸς παράγων — θὰ προσέλθωμεν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα. Πρόσκλησις δὲν μᾶς χρειάζεται».

Ὡς ἐγνώσθη, αἱ προσπάθειαι ἐξευρέσεως τρίτης λύσεως τοῦ πολιτικοῦ προσέκρουσεν εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν νέας κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Στ. Στεφανόπουλον.

Πολιτικοὶ παρατηρηταὶ προέβησαν εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι ἔχει καταστῆ πλέον γενικὴ διαπίστωσις ὅτι ὁ κ. Γ. Παπανδρέου προσπαθεῖ νὰ ἀποφύγῃ, πάσῃ θυσίᾳ, ἀναμέτρησίν του μὲ τὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν Βουλήν, φοβούμενος ὅτι τὸ ὁπλοστάσιον — ἀποκαλύψεις, τὸ ὁποῖον διαθέτει ἡ Κυβέρνησις θὰ τὸν συντρίψῃ ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Τὸ ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου φοβεῖται τὸν διάλογον εἰς τὴν Βουλὴν κατέστη, κατὰ τοὺς παρατηρητὰς πασιφανῶς, ἀπὸ τὴν προσπάθειάν του νὰ ρίψῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῶν ἐκτρόπων τοῦ πεζοδρομίου καὶ διὰ τοῦ κυκλώματος ψευδῶν πληροφοριῶν καὶ ψημῶν τὰς ὁποίας διωχέτευσαν καὶ διοχετεύουν εἰς τὸν Τύπον τὸ παπανδρεϊκὸν περιβάλλον μὲ σκοπὸν ἐμφανίσῃ τὴν Κυβέρνησιν ὡφελουμένην ἐρεισμάτων μεταξὺ βουλευτῶν τοῦ Κέντρου.

Ἤδη ἀπὸ χθὲς κατέστη νεκρὸν εἰς τὸν κ. Παπανδρέου ὅτι ἀμφότερα τὰ μέσα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστήριξε τὴν προσπάθειάν του ἀποτυγχάνουν καὶ ὅτι ἀντιθέως διογκοῦται ἡ δυσφορία τῶν βουλευτῶν διὰ τὴν τρομακτικὴν μετάλλευσιν τοῦ δημιουργηθέντος πολιτικοῦ προβλήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, καθ' ὃν τρόπον διογκοῦται ἀναλόγως ἡ ἀντίδασις τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τὴν Δεμβριανὴν εἰκόνα ποὺ παρουσιάζουν τὰς τελευταίας ἡμέρας αἱ θῆναι μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σημειωθοῦν σημαντικαὶ διαρροαὶ ψηφοφόρων τῆς Ε.Κ., οἱ ὁποῖοι ἐπιρρίπτουν τὴν διὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ εὐθύνην ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἐμπρηστικὰ κηρύγματά του.

Ἐν τῷ μεταξύ, παρὰ τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ε.Δ.Α. οἱ Λαμπράκηδες δὲν εβάσθησαν οὔτε τὴν ἱερότητα τῆς κηδείας τοῦ φονευθέντος φοιτητοῦ Πέτρουλα, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας προέβησαν εἰς ἔκτροπα. Οὕτω παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀναπαύσεως Λαμπράκηδες ἐπετέθησαν καὶ ἐκακοποίησαν βαναύσως τὸν ὑπάλληλον τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Κουρμουλῆν, διότι ἐκράτει ἐφημερίδα, ἡ ὁποία ἀπηχεῖ τὰς ἀπόψεις τῆς Ε.Ρ.Ε.

Τὸ θῦμα, ποὺ φέρει κακώσεις εἰς τὸ στῆθος καὶ τὴν ὠμοπλάτην, ἐσώθη ἀπὸ βέβαιον λυντσάρισμα χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ καφεπώλου κ. Σταματελάτου.

Καὶ ἄλλο κρούσμα ἐπιθέσεως κατὰ ἐθνικόφρονος πολίτου ἐγένετο εἰς τὴν ὁδὸν Διάκου. Λαμπράκηδες κατεδίωξαν πολίτην διότι ἐκράτει εἰς χεῖρας του πρωϊνὴν ἐφημερίδα τῆς ΕΡΕ!

ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 24. — Ἐπανελαμβάνετο σήμερον ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπιστρέφων αὔριον (σήμερον) ἐκ Κερκύρας θὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς κρίσεως ἐν ὄψει τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς εἰς ἔκτακτον σύνοδον, τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κατάστασις ἐξακολουθεῖ παραμένουσα συγκεχυμένη.

Ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς ἁρμοδία πηγὴ ἐπανέλαβε σήμερον ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀποβλέπει πάντοτε εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς καὶ αἰσιοδοξεῖ ἀπολύτως ὡς πρὸς τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἐπιδιώξεως αὐτῆς.

Ἐκ παραλλήλου δὲ ἀλλ' ἀνεπισήμως παρείχετο ἡ διευκρίνησις ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ὁ κ. Νόβας ἔχει ἐξασφαλίσει τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης 34 βουλευτῶν τῆς Ε.Κ. συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτοὺς καὶ τῶν ἤδη ὑπουργῶν.

Τρίτοι πολιτικοὶ σχολιασταὶ παρατηροῦν σχετικῶς ὅτι εἶναι πλέον ἢ πιθανὸν ἡ κυβέρνησις νὰ φθάσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ζητοῦσα τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης αὐτῆς. Τοῦτο μάλιστα προεξοφλεῖται ἐφ' ὅσον ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Κ. κ. Παπανδρέου ἀρνεῖται πάντοτε πεισμόνως νὰ συζητήσῃ μετὰ στελεχῶν τοῦ κόμματος περὶ παροχῆς τῆς ἐγκρίσεώς του πρὸς θεμελίω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΣΥΦΜΙΛΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ

Ὁ Χάρριμαν προσπαθεῖ νὰ ἄρῃ τοὺς φόβους τῆς Δυτικῆς Γερμανίας

ΒΟΝΝΗ, 24. — Ὁ κ. Χάρριμαν, εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ προέδρου Τζόνσον, συνεχίζει σήμερον διὰ δευτέραν ἡμέραν τὰς συνομιλίας του μετὰ τῶν ἡγετῶν ἐπισήμων.

Κατὰ τοὺς ἐνταῦθα ἐγχωρίους κύκλους εἰς τὰς συνομιλίας θὰ δοθῇ πρωτεύουσα θέσις τὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ, ὡς καὶ εἰς τὴν ἄρσιν τῶν φόβων τῆς δημιουργήθησαν εἰς τοὺς ρωμανικοὺς κύκλους ἐκ τῶν συνομιλιῶν τοῦ κ. Χάρριμαν μετὰ τῶν Σοβιετικῶν ἡγετῶν.

Αἱ κυκλοφορήσασαι εὐρύτατα φῆμαι κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Χάρριμαν ἐπρότεινε εἰς το